

cerne. Jeg synes ikke, man kan forlange, når man ikke er villig til at betale regningen, at alt skal være hundrede procent i orden.

Derfor har ECRI jo også erkendt visse fejl. Eva Smith, den danske formand for det, har endda i et helt særligt responsum redegjort for, hvor man er enige, og peget på to, tre steder, tror jeg, hvor man er enig i regeringens kritik.

Samme imødekommelse har man ikke kunnet få på de steder, hvor Eva Smith har godtgjort, at regeringen i sit responsum har taget fejl, og hvor der var faktuelle fejl, og hvor der var steder, hvor man fuldstændig tendentiøst kalder noget, som ECRI havde skrevet, en holdning. Når ECRI siger, at man skulle kunne klage over visse afgørelser, siger regeringen, at man allerede i forvejen kan anke. Og så siger vi, at det er noget andet, at der altså er forskel på de to begreber. Man har aldrig i regeringen villet erkende, at man der tog fejl. Sådan er det.

Der må være debat, der må være rum for debat. Men det at planlægge og lave en bevidst kampagne, hvor man går ud og underminerer en rapport, inden den er offentliggjort, er uretfærdigt og uanstændigt, og det synes jeg ikke klæder Danmark.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren og beder den næste ordfører, hr. Poul Henrik Hedeboe, komme på talerstolen.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Fra SF vil vi også godt takke ministeren for redegørelsen og også takke administrationen, som har fungeret fremragende, delegationen med formanden i spidsen har ydet et godt stykke arbejde. Fra selve rapporten vil jeg prøve at trække fire ting frem, to på den side, hvor vi er enige i den linje, der er lagt, og så to problemområder.

Kl. 15.05

Omkring selve formålet at koncentrere sig om kerneområderne, menneskerettighederne, er vi meget enige i den linje, der er lagt. Det er klart, at vi har et europæisk samarbejde i EU, og at der er en overlapning af opgaver. Vi har nogle lande, der står uden for EU, Rusland som det mest iøjnefaldende eksempel, men sådan lidt nærmere vores egen kreds er der vel også Norge og en række andre lande. Her kan vi sige, at Rusland og nogle tidligere sovjetstater ikke går efter at komme ind i det europæiske samarbejde.

Jeg ved ikke, om det er oplagt, men i hvert fald er virkeligheden sådan, at de med en lidt

større berettigelse går efter at brede samarbejdet ud til sociale områder, til miljøområder, landbrug osv. Og der er vi i SF meget enige i, at vi altså forsøger at snævre det ind til hovedområdet: menneskerettigheder. Så der er vi helt enige i det, der sker. Men vi har også en forståelse for, at der selvfølgelig er nogle andre interesser i andre lande.

Det andet er vel næsten det største område af praktisk art, det er domstolens arbejde. Hvis man lige regner efter, har den vel næsten et efterslæb på 3 år, eller skal vi sige 2½ år, hvad angår sager. Der blev behandlet 30 sager sidste år, og der blev afvist 12. Man kan godt lige spekulere over, om det forholder sig sådan, at de 12 afviste sager blev afvist, fordi der ikke blev reflekteret fra dem, der havde rejst sagerne. Er det, fordi sagerne er blevet gamle? Hænger det sammen med, at vi faktisk har et stort efterslæb, for så er det jo næsten endnu værre. Jeg vil da godt stille det spørgsmål, om det er sådan, det forholder sig.

Der var altså 42 sager, som kom igennem, og de 12 kan man jo sætte et spørgsmålstegn ved. Så kom der 55 nye sager til, og vi har et efterslæb på 90. Det er alvorligt, og jeg synes da, at vi skulle overveje, når vi nu sidder og venter på, at vi får russerne til at skrive Protokol 14 under, så vi kan få nogle af afhjælpningsforanstaltningerne i gang, om ikke det var en idé at putte ekstra ressourcer ind til at sørge for, at vi fik den domstol op at køre, så vi fik den ajour. Det må være et meget centralt område, det må være meget vigtigt. Jeg anerkender, at der bliver arbejdet i den rigtige retning.

Så til to problematiske sager. Sidste år havde vi jo en diskussion omkring ECRI, altså Kommissionen mod Racisme og Intolerance, men den blev ikke færdig, der kom nogle efterdønninger fra den. Det bliver her i redegørelsen fremstillet meget straight med, at der er nogle rapporter for de enkelte lande. I 2005 var der altså en redegørelse for Danmark, og i 2006, lige omkring hvor vi havde diskussionen sidste år, kom rapporten frem her. Så var der efterfølgende en opfølgning af den.

Det er rigtigt, at vi diskuterede det meget sidste år, og jeg var selv med til at kritisere regeringens holdning, fordi baggrunden jo var en skarp rapport om danske forhold for asylansøgere. Det er også rigtigt, som den tidligere ordfører for De Radikale sagde, at det virkede, som om der var sådan en slagplan for regeringens side: